

¹¹ aliique recognoscentes* rem à Domino per ipsum conveni edere coguntur. Nig. de Laudim. quæst. 6. n. 16. 28. seq. ac per totam tom. 1. Fulgin. de emphyt. cit. de contract. emphyt. quæst. 27. & per totam. Alios cumulati allegat. 53. n. 3. lib. 2. Mart. Vent. dicto consil. 11. n. 79. & 82. Bene verum est, quod si emphyteuta aut Vassallus producat investitaram, * vel præsumitur prima, vel præcedentibus conformis. Bero. consil. 77. n. 28. lib. 1. Thesaur. decif. 227. nu. 14. Rot. in Forolivien. scilicet nullius Castrorum 14. Martii 1657. n. 14. Albergato impressa apud Censal. ad l. unic. si quis Imper. male §. 29. num. 24.

Cujuslibet editionis causam esse æquitatem, unde tota ratio de edendo, & exhibendo reposita videtur in arbitrio judicis* ad tradita per Auctorem hic n. 14. & 34. Palm. consil. 51. n. 7. & consil. 72. n. 13. Post de manuten. obser. 99. nu. 1. Joan. Anton. ab Eccles. obser. 49. n. 22. & seq. lib. 1.

¹⁴ Ita ut diffamatus etiam reus possit à diffamatore* petere editionem instrumentorum. Gail. practic. obser. 9. n. 9. lib. 1. Carraciol. de for. privileg. quæst. 20. nu. 19. Joan. Anton. ab Eccles. obser. 49. n. 24. lib. 1.

Ad replicationem fundandam teneri reum actori exhiberi* subiungit Auctor hic nu. 13. Thesaur. quæst. forens. 76. n. 1. lib. 1. Altograd. consil. 23. n. 8. lib. 1. Cyriac. controv. 13. nu. 70. latè Palma consil. 51. & n. 4. ad 12. & consil. 72. n. 13. & 14. & n. 15. ubi quod reus actori edere ex magna causa veluti* frater habens omnes scripturas fratris non habenti. Joan. Anton. ab Eccles. dict. obser. 49. n. 12. lib. 1.

Instrumenta autem propria actoris, sive com munia cum reo, reus* ipse actori exhibere cogitur, ut prosequitur Auctor hic n. 19. & 20. Magon. decif. Lucen. 5. n. 3. Buratt. decif. 345. nu. 2. Palm. dicto consil. 72. n. 10. & 11. Joan. Anton. ab Eccles. dicta obser. 49. nu. 11. & 16. ubi quod in privatis requiratur causa, pro qua præceptum judicis sufficiat.

Ad effectum quemquam cogendi ad exhibendum requiritur primo constare de interesse petenti exhibitionem,* quemadmodum post alios exornat Auctor hic n. 36. Cavaler. decif. 82. & decif. 542. utrobius n. 1. Seraph. decif. 1224. num. 4. Merlin. decif. 569. n. 12. & decif. 709. numero 6. Joan. Anton. ab Eccles. obser. 51. n. 16. lib. 1. Ferentill. ad Buratt. decif. 266. n. 7. Rot. decif. 235. nu. 1. p. 8. recent. & in Romana Vincæ ad aquam sanctam 1. Juli 1641. n. 4. & 5. ubi quod sufficiat interesse ratione possefuntur, & 31. Martii 1642. n. 1. Cerro. Quod sane interesse regulariter probatur juramento* Ferentill. ad Buratt. decif. 266. sub n. 8, & dicitur satis Joan. Anton. ab Eccles. obser. 51. n. 17. lib. 1.

Deinde ad eundem effectum editionis existentia penes edere debentem* concludenter, & non præsumptivè probanda est, ut subiungit Auctor hic n. 37. Joan. Anton. ab Eccles. dicta obser. 51. n. 13. lib. 1. Durand. decif. 166. n. 1. Ferentill. ad Buratt. dicta decif. 266. n. 9. Cyriac. controv. 544. n. 18. 19. & 20. latè Merlin. dicta decif. 569. n. 3. & per totam. Nec ex eo quod quis scripturam cuius petuit editio, alias penes se habuerit* & præsumatur etiam nunc habere, intrat coactio ad exhibendum. Merlin. decif. 569. n. 2. Coc. decif. 63. n. 3. Beltram. ad Ludovis. decif. 129. sub n. 6. cum adductis per Cyriac. dicta controv. 544. n. 22. Rota dec. 259. sub n. 6. versic. nec valet p. 1. recent. Joan. Anton. ab Eccles. dicta obser. 51. sub n. 12. versic. Nec est bona lib. 1.

Existentiam propterea petens editionem de tempore huius motæ* probare obstringitur Beltram. ad Ludovis. d. decif. 129. sub n. 6. vers. Et probari debet. Rot. d. decif. 259. n. 6. p. 1. recent. & dec. 278. n. 4. & seq. in crim. Farinac. Cyriac. dicta contr. 544. n. 21. Joan. Anton. ab Eccles. obser. 48. n. 22. & obser. 51. n. 10. & sub n. 16. vers. nempe de tempore lib. 1. Quà probatione peracta existentia de tempore huius motæ intrat præsumptio* apud ipsum reperiri durante judicio, & sufficit ad effectum exhibitionis Cavaler. dicta decif. 82. n. 6. Rot. decif. 235. n. 5. part. 8. recent.. Alias existentia sic non probata ad excludendam editionis obligacionem sufficit illum à quo exhibito petitur, jurare se tales scripturas amisisse, * quodque debiu ad 24 habitus diligentis eas reperi non potuerit. Rota decif. 267. n. 4. in crim. Farinac. Duiand. decif. 166. sub n. 2. vers. non obstat. Joan. Anton. ab Eccles. dicta obser. 51. n. 23. lib. 1. Ferentill. ad Buratt. dicta decif. 266. n. 10.

Verm hæc conclusio plures recipit limitaciones, & primò ubi agitur de gravi præjudicio, * 25 quia tunc obligatus exhibere non te eximit iuramento Cavaler. dicta decif. 82. nu. 8. Ferentill. ad Buratt. decif. 266. n. 11. Deinde juramentum de ammissione non suffragatur* quando contra eum, qui tenetur edere, adest suspicio aliqua. Cavaler. dict. decif. 82. n. 9. repetita in crim. Farinac. dec. 278. Durand. dicta decif. 166. sub n. 2. vers. ne que obstat. Ferentill. ad Buratt. decif. 266. nu. 12. Joan. Anton. ab Eccles. dicta obser. 51. num. 26. lib. 1. Tandem limitatur conclusio in eo, qui non ex officio judicis, sed jure actionis* ad edendum 27 tenetur propter obligationem quam ex contractu, aut ex munere alicuius officii sibi injuncto ad custodiām scripturarum petitorum obstrictus reperiatur, quia tunc aliter quæm per juramentum ammissio, seu calus ammissionis probandus veniret. Rot. decif. 238. nu. 2. & seqq. p. 4. divers. & decif. 97. nu. 2. & seq. in crim. Farinac. latè Cyriac. controv. 544. num. 13. 14. & 15. Ferentill. de Buratt. decif. 266. numero 13. & ad decif. 278. num. 13. Joan. Anton. ab Eccles. dicta obser. 51. nu. 26. & seq. lib. 1. Qui vero cogi potest exhibere* 28 & non exhibet, ad damna & interesse partis condemnatur. Parif. consil. 57. nu. 8. lib. 1. Joan. Anton. ab Eccles. dicta obser. 51. n. 16. lib. 1. Ferentill. ad Buratt. decif. 266. n. 7. Rot. decif. 235. nu. 1. p. 8. recent. & in Romana Vincæ ad aquam sanctam 1. Juli 1641. n. 4. & 5. ubi quod sufficiat interesse ratione possefuntur, & 31. Martii 1642. n. 1. Cerro. Quod sane interesse regulariter probatur juramento* Ferentill. ad Buratt. decif. 266. sub n. 8, & dicitur satis Joan. Anton. ab Eccles. obser. 51. n. 17. lib. 1.

Cæterum quoad administratores, dum præcisè non tenentur confidere libros,* ex quo etiam sine illis rationes reddere non impediuntur ex cumulatis per nos allegat. 124. nu. 42. lib. 3. Joan. Franc. Andr. con. 106. n. 8. Mantic. decif. 256. num. 7. Camuncul. decif. Bononiensis. 36. n. 5. Ludovis. dec. 274. n. 6. & in annot. n. 8. Cyriac. controv. 412. n. 21. & 22. & contr. 544. n. 109. & seq. Ideo etiam in istis administrationibus ad effectum cogendi eos ad edendum probatio existentiae prærequisitur, eoque magis in hæreditibus, quia pulsati ad edendum* per negativam cum juramento de non existentia ipsorum penes ipsos liberantur. Menoch. consil. 354. num. 6. Joan. Anton. ab Eccles. dicta obser. 51. n. 20. & 23. lib. 1. & latè persequitur Auctor hic ex num. 38.

Exhibitio scripturarum ita demum fieri debet si illæ conferant ad causam,* Bero. consil. 19. nu. 12. 31 lib. 3. Magon. decif. Lucen. 5. n. 7. Rot. decif. 235. num. 6. part. 8. recent. Jura vero relata in productis, quando edenda* dispungit Monac. decif. Lucen. 26. per totam, quodque exhiberi debeat post

alios

Observationum de Alimentis. Cap. XXI. & XXII. 33

alios firmat. Joan. Anton. ab Eccles. obser. 49. n. 5. lib. 1. Nec instrumenti, quod potest haberi à Notario * facienda est editio. Thesaur. quæst. 50. n. 5. lib. 4. Joan. Anton. ab Eccles. obser. 48. nu. 26. lib. 1. Ludov. dec. 129. nu. 4. Seraph. decif. 1477. n. 10. Tertius quando ad exhibendum posit fit compelli inquit Auctor hic n. 45.

CAPUT XXI.

SUMMARIUM.

- 1 *Judex officium suum non impertitur nisi petenti. Sententiam non profert, nisi altera ex partibus instanti num. 2.*
- 3 *Clausula jus & justitiam quid operetur.*
- 4 *Sententia non effectuata non attenditur.*
- 5 *Causa alimentorum est privilegiata. In ea Judex officium suum interponit etiam non requisitus num. 6.*
- 7 *Pupillo nobili pro alimentis scuta viginti singulo mense assignantur.*

PRÆTER hic adductos, quod judex non petenti officium suum* non impertiat animadventur. Gail. practic. obser. 50. num. 6. lib. 1. Georg. Mund. consilio 27. n. 184. lib. 1. Fenzon. ad statut. Urb. cap. 100. nu. 28. dixi allegat. 74. nu. 12. lib. 2. Valasc. consil. 145. nu. 8. Mantic. decif. 145. n. 2. & 3. ubi quod lex disponens ad favorem alicuius non habeat locum, nisi petatur, etiam si velit ipso jure fieri. & decif. 272. n. 8. San felic. decif. 135. n. 23. Monac. dec. Florent. 39. n. 8. & Bononien. decif. 27. n. 14. Hinc judex nec * sententiam proferre potest, nisi aliqua ex partibus instanti, alias redditur nulla. Monac. decisione Lucen. 43. n. 1. Fontanell. dec. 360. n. 7. dixi alleg. 21. n. 45. fol. 387. lib. 1. & nunc addo Rota decif. 73. nu. 29. part. 9. tom. 1. recent. ubi dubitatively loquitur. & se remittit ad duas decisiones in eadem causa emanatas, quarum altera impressa reperitur apud Marchesani. de commiss. Part. 3. fol. 393.

Verum quia in petitionibus in judicio deductis solent apponi clausulae salutares, & potissimum illa, jus, & justitiam* per quam omne remedium petenti magis utile censemur propositum, ex quo inferatur quod judex etiam super non petitis officium impertiri possit. Capyc. decisione 10. numero 22. dixi allegat. 57. nu. 1. lib. 3. Dexart. decif. 100. numero 15. siquidem istud indubitanter procederet, quando ineptiū petitionis ex inepta conclusione ejusdem desumeretur, securus autem si deficeret petitio ex inepta agendi causa. Mascard. de probat. concl. 1248. n. 57. Leoncill. decif. Ferrar. 50. n. 7. Rota dec. 269. nu. 4. & 5. part. 9. tom. 1. recent. ubi quod nihil profitactori jus, si ineptam, & incompetentem actionem institut. Cæterum validitate sententia etiam præsupposta, dum non appetat effectuata* in consideratione haberit nequit, nec facit jus, ut dicebam allegatione 54. numero 30. & allegatione 59. nu. 4. lib. 2. Rota decif. 321. num. 31. part. 9. tom. 2. recent.

Cumque alimentorum causa favorabilis, & præ cæteris maximè privilegiata* præexistat, ut alias dixi, & probat post alios Georg. Mundan. consil. 26. n. 46. & consil. 29. n. 11. lib. 2. inde propteret fit, ut judex suum officium interponere possit, etiam non requisitus* super præstatione alimentorum. Rota dec. 476. n. 2. part. 9. tom. 2. recent. & latius tradidi ad caput 3. supra.

In taxatione autem alimentorum facta per jucundem pro pupillo nobili, ac illius foro in scutis tercentum annuis non dicitur continere excessum, quippe quoniam pupillo duxat ducatoni viginti * menstruales assignari consueverunt, comprehensis expensis Pædagogi, & unius famuli necessariorum instructioni, Curæ, & servitio nobilis juvenis l. cum plures 13. §. cum tutor, ibi, in primis mercedes præceptoribus ff. ad administrat. Roman. consil. 425. sub n. 1. versic. igitur in primis mercedes præceptoribus. Cephal. consil. 674 n. 3. ibi pro alimentis ac disciplinis. Cavalc. de tut. num. 275. Guttier. de tut. part. 2. cap. 3. nu. 1. & 2. Munaz. de ratiocin. cap. 22. n. 55. & 56. & cap. 27. n. 37. Menoch. de arbitr. cas. 173. n. 4. Thomal. de tut. & curat. tit. 18. numero 101. fol. 171. latè Rota in Macerat. redditionis rationis 20 Februarii 1647. §. Salarium verò, versic. tamen quia tutor, & 5 Junii 1648. §. minus obstat, versic. & Salaria respicitive Melito. Assignatio igitur tercentum, & sic virginis quinque in singulo mense pro pupillo, ac foro nobilibus exigua porius quam exorbitans diadicatur. Et in Viterbiæ redditionis rationis 10 Junii 1648. §. nam Tutor. versic. Quorum quantitas Ghisilerio.

CAPUT XXII.

SUMMARIUM.

- 1 *Argumentum ab alimentis ad legitimam, & è contra non valet. Nec de alimentis ad vitam, & militiam, & è contra nu. 2. Declara ut num. 3.*
- 4 *Vita, & militia succedit loco alimentorum.*
- 5 *Provisio alimentorum lite pendente super vita, & militia quando decernatur.*
- 6 *Alimentarii per obitum, quando alimenta extinguantur & num. 7. & num. 8.*

NIL aliud inquirit, prosequitur, aut concludent apponi clausulae salutares, & potissimum illa, jus, & justitiam* per quam omne remedium petenti magis utile censemur propositum, ex quo inferatur quod judex etiam super non petitis officium impertiri possit. Capyc. decisione 10. numero 22. dixi allegat. 57. nu. 1. lib. 3. Dexart. decif. 100. numero 15. siquidem istud indubitanter procederet, quando ineptiū petitionis ex inepta conclusione ejusdem desumeretur, securus autem si deficeret petitio ex inepta agendi causa. Mascard. de probat. concl. 1248. n. 57. Leoncill. decif. Ferrar. 50. n. 7. Rota dec. 269. nu. 4. & 5. part. 9. tom. 1. recent. ubi quod nihil profitactori jus, si ineptam, & incompetentem actionem institut. Cæterum validitate sententia etiam præsupposta, dum non appetat effectuata* in consideratione haberit nequit, nec facit jus, ut dicebam allegatione 54. numero 30. & allegatione 59. nu. 4. lib. 2. Rota decif. 321. num. 31. part. 9. tom. 2. recent.

Cumque alimentorum causa favorabilis, & præ cæteris maximè privilegiata* præexistat, ut alias dixi, & probat post alios Georg. Mundan. consil. 26. n. 46. & consil. 29. n. 11. lib. 2. inde propteret fit, ut judex suum officium interponere possit, etiam non requisitus* super præstatione alimentorum. Rota dec. 476. n. 2. part. 9. tom. 2. recent. & latius tradidi ad caput 3. supra.

num. 2. Nam vita, & militia succedit loco portio-
nis hereditariæ seu alimentorum * aut legitimæ.
Antonin. de Marin. reolut. 45. nu. 5. & refol. 245.
nu. 4. & refol. 246. num. 3. lib. 2. Mastrill. decisiō.
85. nu. 17. & 18. cum adductis per Bottill. de suc-
cess. ab intestat. cap. 3. Theoremat. 109. nu. 42. &
Theoremat. 110. num. 2.

Lite autem pendente super vita, & militia,
constituo de illius bono jure, qui prætendit si ta-
men simul concurrat paupertas * si decretum pro-
visionis pro alimentis, & sumptibus litis. Anto-
nin. de Marin. resolutione 143. numero 9. lib. 1.

Quod autem diximus alimenta per obitum ali-
mentarium quemadmodum vita, & militia extingui,
ita demum procedit, * si quid annum pro illis
solvit, fecus verò ubi certum aliquid aestimatum
relinquitur. Thesaur. quæst. for. 25. nu. 6. & seq.
lib. 1. Merlin. de legit. libr. 1. tit. 2. quæst. 5. n.
37. Merlin. Pignatell. controversial. 10. nu. 18. cent.
2. Sicuti per mortem alimentaria non extinguun-
7 tor * quando supersunt ex eo descendentes erga
quos alendi onus, extenditur. Thesaur. dicta qu.
25. num. 9. lib. 1.

Verum prædicta intelligas quando pro unica vi-
ce tantum, aliquid pro alimentis assignatur, non
autem quando assignatio * non abdicativa omnino
ab assignata fit, sed ad effectum ut alendus
absque impedimento, ac liberè ejus durante vita
alimenta consequi valeat, ut in specie animadver-
tunt scribentes in l. 2. Cod. si quid in fraud. Molin.
de Prithog. Hilpan. lib. 2. cap. 15. num. 72. & la-
tius exornat Rota in Romana alimentorum 11. Fe-
bruarii 1605. coram Penia inter ejus impressas deci-
siones.

C A P U T X X I I .

S U M M A R I U M .

- * Lis inter Patrem, & filium esse non potest.
- 2 Filius non potest vocare patrem in judicio nisi petita venia. Amplia ut nu. 3. & nu. 4. & nu-
mero 7.
- 5 Vassallus Dominum in judicio vocat non petita
venia. Fallit in subditio erga supremum Prin-
cipem n. 6.
- 8 Obligatio inter patrem, & filium consistere non
potest. Fallit favore alimentorum n. 9. Et ac-
cedente juramento num. 10. & n. 11.
- 12 Patria potest non operatur in spiritualibus.
Nec in beneficialibus num. 13.
- 14 Filius familiæ minor pro patre excarcerando
valide obligatur.

NULLA prorsus inter patrem, & filium lis
intercedere * potest. Peregr. consil. 112. sub
nu. 12. vers. At inter patrem lib. 5. Cyriac. contro-
vers. 137. numero 1. Giurb. observat. 5. nu. 1. Ca-
mill. Borell. tit. 45. num. 46. part. 1. Catus tamen
adsumt, in quibus filii * in jus parentes vocare
possunt, dummodo venia petitio præcesserit. Ca-
mill. Borell. in sum. decis. tit. 45. num. 48. cum se-
quent. part. 1. Fontanelli. dec. 447. & dec. 448. &
late prosequitur Cyriac. controver. 137. num. 1. & se-
quent. Pignat. ad statut. Ferrar. rubr. 9. sub nu. 2.
vers. secund. Giurb. dicta observat. 5. numero 2. &
sequent. Tantaque est reverentia filiorum erga pa-

rentes, ut neque emancipatio eos eximat, * quo-
minus antequam ipsos parentes in judicium vo-
cent veniam prius petere, ac obtineat obstrin-
gantur. Roland. à Val. consilio 18. num. 19. & 20.
libro 2. Borell. in sum. decis. tit. 45. nu. 47. part. 1.
Merlin. de legit. libr. 1. titulo 2. quæstione 3. nu-
mero 6. & 7. Hodie. ad l. hac edict. quæst. 16.
sub nu. 14. vers. scut. pater 15. & 16. Pignat. ad
statut. Ferrar. rubr. 9. num. 3. in fine. Cum autem
plures adfint causæ, ex quibus pater filios emanci-
pare tenetur, adhuc tamen, emancipationis * peti-
tio judicialiter fieri non potest, nisi venia præce-
dat. Ciarinus controversial. 117. nu. 9. Giurb. dicta
observat. 5. numero 3. Disputant quoque Docto-
res num. Vassallus venia non petita Dominum
in jus vocare valeat, * & magis communiter re-
ceptum appareat venia petitionem non esse necessaria-
riam ex cumulatis per Nos allegatione 53. numero
1. libro 2. & per Borell. in sum. decision. tit. 45.
numero 73. & sequent. part. 1. Pignat. ad statut.
Ferrar. rubr. 9. numero 15. At subdidius Princi-
pem supremum * in jus vocare nequit citra venia
impetrationem. Pereg. de Jure Fiscali lib. 7. tit. 3.
num. 1. Rolan. consilio 18. num. 15. lib. 2. Cyriacus
controv. 13. n. 55. Pignat. ad statut. Ferrar. rubr.

9
Hanc pariter conclusionem amplectitur Auctor
hic numero 1. & 2. ubi illam quoque sibi locum
vindicare subjungit in petitione * alimentorum, 7
quam filius non facit nisi impremita prius venia.
Melan. decisione tertia, numero 4. & sequent. Merlin.
de legit. libr. 5. titulo 3. quæstione 6. nu. 12.
& per tot. Pignat. ad statut. Ferrar. rubr. 9. sub nu-
mero 6. vers. vel alimentorum.

Inter patrem & filium in potestate constitutum
non consistere obligationem, * contractum, aut
donationem, præter hic notata num. 4. animadver-
tunt à Pont. consilio 10. nu. 13. libro 1. Ofasc.
decisione 125. num. 2. Gratian. discept. 82. numero
2. & 3. Rota decisione 397. numero 3. partit. 5.
recent. & apud Tanagl. de sac. Rot. Roman. Au-
dit. numero 8. fol. 354. & in Tiburtina redditionis
rationis 3. Junii 1647. & quia cum. vers. maxime
Meli. Quod tamen non militat quoties agi-
tur de alimentis, * quorum favore etiam inter
patrem & filium subsistit obligatio gloss. in l. 2.
verb. in potestate ibi, item aliquid diuinum pro
alimentis. Cod. de inoff. donati. Rota dicta decisio-
ne 397. numero 4. part. 5. recent. Hoc idem nemini
adducto affirmat Auctor hic numero 4. in fine.
Si autem contractui initio inter patrem, & fi-
lium accederet * juramentum, dubio procul ob-
ligatio exinde resultans subsisteret. Gratian. di-
cta disceptatione 82. num. 7. & sequent. Ofasc. di-
cta decis. 125. numero 5. & 6. Rota coram Coccin.
decisione 379. num. 5. & coram Cavaler. decisiō.
647. nu. 9. & in Romana fideicommissi de spiritibus
17. Februarii 1645. sub numer. 8. vers. quia Juris
communis Bichio impressa, apud Tanagl. de sac.
Rot. Rom. Audit. libro primo, capite vigesimo quinto.
fol. 354. & 355.

Jure canonico superioris dicta æque militant, ut
post alias * ratiocinatur Cyriac. controver.
137. numero 2. & 3. & pluribus exornatur hic per Au-
torem numero 5. quæ tamen conclusio ibidem li-
mitatur in mere spiritualibus, in quibus patria
potestas * nihil operatur, quam limitationem se-
quentur Cyriac. dicta controvers. 137. numero 4.
Sperell. decis. 89. nu. 11. & 12. Pasqual. dec. 389.
num. 3. & 4. sicuti neque in beneficialibus major
namque quatuordecim annorum potest tam in
spiritualibus, quam in beneficialibus * sine con-
sensu

Observationum de Alimentis. Cap. XXIV. & XXV. 35

sentu patris stare in judicio, ut concludit Auctor
hic numero 6. Rota coram Merlin. decisione 20,
numero 5. & 6. Post. de manutent. observ. 67. sub
numero 2. vers. quodque minor. Sicuti filius fami-
lias adhuc minor validè obligatur * pro patre ex-
cacerando, aut ne in carcera detrudatur. Rota
in Anconitana pecuniaria 5 Maii 1654. §. de va-
liditate, & per totam Zarate.

C A P U T X X I V .

S U M M A R I U M .

- 1 Servis legari non potest. Declara ut numero 2,
& numero 3.
- 4 Servi non habent nomen, nec quid proprii. An
possint ingredi religionem, ac in ea profiteri
numero 7.
- 5 Heretici sunt capaces legati alimentorum.
- 6 Inquisitio Sancti Officii hereticis, dum existunt
in carcerebus, alimenta præstat.
- 8 Famuli testes esse non possunt pro eorum Domi-
no. Fallit ut numero 9, & numero 10. Ex-
pulsi à Domino contra eum non probant, nu-
mero 11.

SERVIS legari non posse admittunt * quo-
que Ricciul. de person. extra grem. Eccles. exis-
tent. jure lib. 5, capite 27, sub nu. 20, vers. si quid-
em Rub. ad Rot. decisione 55. num. 95, part. 9.
tom. 1, ubi è converso quod servus testamenti fa-
ctionem non habeat. Georg. Mund. consil. 3. nu-
mero 170, libro 1, ubi quod servus iussu testatoris
testamentum scribere valeat, sed circa istud, vi-
denda erunt tradita in proposito per Dian. part. 7,
tract. 7, resolut. 3. per totam fol. 153, ubi cum aliis
concludit quod servis donari * validè, & legari
possit etiam ab cindendo à sententia Domini quod
crederem de jure canonico, seu in foro interiori,
duntaxat sustineri posse, ut declarat Scac. de com-
merc. & camb. quæst. 7. part. 2. ampliat. 19, nu. 5.
fol. 407. & prius quæst. 1, nu. 533. fol. 138.

In eo tamen convenient omnes, quod servo ali-
mentorum * nomine relinquunt possit ad notata hic
per Auctorem, num. 2, & concludit Ricciul. de
jure personarum extra grem. Eccles. existent. lib. 5,
cap. 27. n. 20, in fine. Lanfranc. Zacch. de Salar.
qu. 6. n. 4. Quatenus vult servis deberi, ideò illo-
rum capaces praexistunt, cum nec belliosi dene-
gentur. Cæterum in reliquis non proprii, nec no-
men * habere possunt, quod ipsis dimittere, &
aliud reassumere nullatenus permittitur ad notata
per Doctores in L. unica C. de mut. nom. & animad-
vertit Hoppyng. de arm. c. 21, nu. 186.

Ad instar servorum cum heretici reputentur,
ideo & ipsis capaces censent legati * alimentorum.
Sanchez, in præcept. decalog. libro 2, capite
14, numero 41, cum adductis per Ricciul de jure
personarum extr. grem. Eccles. exist. libro 5. dicto
capite 27, nu. 19. In tantum quod Fiscus hereti-
co existenti in carcerebus sancta Inquisitionis ali-
menta præstat * etiam post abjurationem, sen-
tentiam & relaxum ad brachium saeculare donec
executatur. Burfat. consil. 43, numero 9, & consil.
289, numero 9, & sub num. 22. vers. quartæ quæ-
stioni: alios recenset Ricciul de jure personarum
libro quinto, dicto capite 27, num. 22. Num vero
servi religionem ingredi in eaque profiteri * va-

C A P U T X X V .

S U M M A R I U M .

- 1 Minor in judicio stare non potest sine Curatore.
Solus nullitatem judicis allegat, numero 2.
In possessorio judicio sine Curatore esse potest,
numero 3. Mulier sine Curatore dotem, sibi
constituit in stabilibus numero 4. Fallit ut nu-
mero 5. Sine curatore in causa alimentorum
validè intervenit numero 7.

6 Judicium factum cum minore habente Curato-
rem ipso non citato sustinetur.

8 Curator ad lites Communitati non datur. Et de
ratione numero 9.

IN judicio minores stare nequeunt nisi prius
decreto ipsis * Curatore. Surd. decisione 108,
numero 1, 16, & per totam. Burfat. consil. 223,
numero 1, & seq. Viv. decisione 86, numero 3. Gi-
urb. decisione 109, nu. 5. Rota decisione 82. n. 1,
coram Royas, & decisione 189, num. 14. & deci-
sion. 203, apud Post. de subhaft. Thomas. de tutorib.
& curat. iii. 19, numero 3303. fol. 806, & nu. 4216,
fol. 913.